

Sudjenice obsudile bogatuu siromasnu ženu.

Stak je bil jedan bogati clovek. On je imel jednoga sina jak je bil jako zalosten, da mu bude sin sirotu zel za žena, ar je čul, kad se mu je sin narodil, da su mu tak sudjenice obsudile. Kad je sin nekulihor došasel, rekul je ocu da bi mu dal peněz i da ide za svetu kakti prosjak. On je tak učinil i svojega sina su svet odpravil. On je putuoval i dogodilo se je da je došel u jedno selo k jedni žiji gdje se je žena k porodcu pripravjala, i prosil je tam za stan. Gospodar sve žije rekul mu je da mu nemie stana dati, ar se mu žena k porodcu pripravja, a drugoda ima itak mnogo dece i nemaju prostora. On ga je pak tak dugomolil dok mu je ipak stan dal i donesul mu je pod stol slame i tam mu postelju načinil. On pak ni mogel spavati, ar je čikal dok je žena dete porodila. Došle su sudjenice i rekule su da su ova curica svoja žela hoji pod stolom leži. On si je mislil, Stak di to moglo biti, pak si je kupil tu curicu, metnul u jednu škatulicu i penoze kraj nje i tak porodi pustil. On je jedan mlinar spozil, škatulicu došil i dete u penoze našil. Šmel je onoga dece, ipak je u svodete odhranjival tak dugodok je bilo sedem let staro. Ona je su ritidom došel k svoemu mlinu i videti decu gdje se igraju prosil je da bi mu dala odo. Saki dečko i saka puca rekla je da neće donesti odo, a ova curica pristkoči k nje mu i donese mu odo. Kad se je napil prosil je da mu naj poglavu iše. Ona je k tomu privolila i kad je već dugo išala, rekla je da naj odo su nji isce. Kad je su nji počel iškati, videl je moz grameuje na odo k nji je je su načinil kad su je porodi pustil. Pretražil se je i molil mlinara da mu naj proda ova curicu. Mlinar mu je prodal, a on ju je odpedal svojim starišem i već ni kodil prosit, neg se je za nekulihor let garučil u njim i rekul da naj pazi na sv prsten, kakti ako ga se tu vinda kad se budu zdavali, da ju bude pri stam ubil. Dogodi se da su isti svi dva na četnju pak si su veli da si naj sedne i naj mu iše po glavu. Ona je to učinila a on je nji metnul med vatra lukku i tam prstena našil, zel ga je i štil su odo. Kad su se već štili zdati rekul je je da naj pazi na prsten i pitul ju je svast, želi ga ima. Ona je pak navest govčila da ga ima. Kad je pak svo vreme dospelo i su se već piredili, dojde jedan ribič i veli služkinjam da su se već piredjeno imaju, samo jim ribe fale. One su kupile ribe i počle su snažiti. K dojde ova mladenka u kuhinju i počne ribe čere, rutiti i tak je od tute ribe zdruz gata, izpal je prsten. Ona ga je pogladila i odšla u sučim su čirhose. Kad su pred starem kličali i pop od njih prstene zahteral, da su svojega i nji reče da naj i ova svojega da. Ona je nam dala i tak su se zdali, tak jim je bilo sudjeno, pak su onda posteno živeli.